

רבונו תם	מוצאי שבת	הדלקת נרות	תל אביב
20:50	20:07	19:08	תל אביב
20:53	20:10	19:06	ירושלים
20:50	20:07	19:08	חיפה

שבת שלום ומבורך!
העלון טעון גניזה

אור הפרשה

י"ל ע"י מוסדות אור דוד בראשות הרה"ג דניאל זר שליט"א

כ"ט אב תשע"ח ♦ גיליון 26 ♦ פרשת ראה

הרה"ג דניאל זר שליט"א
ראש הישיבה והמוסדות

חומרת השבת

אדם שלא שומר שבת מסתלקת לו הנשמה והוא נמשל כבהמה...

מתנה נפלאה

אל הגאון הסטייפלער זצ"ל, נכנס יהודי נסער ומודאג. לא מזמן הסתבך בענין משפטי, ועורכי הדין רואים שחורות לעתידו ועתיד מצבו הכספי. המכתבים המשפטיים אינם מותירים מקום לספק, חלק מרכושו הוחרם עד לביור הענין, והדאגה על פניו ניכרה היטב...

הסטייפלער שמע על ההסתבכות, חזק בדברים בוטחים את היהודי שלפניו, ומיד נענה ושאל: 'אתה מקפיד להפריש מדי חודש מעשר כספים?' היהודי אמנם לא ציפה לשאלה הזו, אך דווקא עבורה תשובתו מוכנה: 'אכן כן, מדי חודש בחודשו אני מפריש מעשר כספים מכל רווחי!'

'אם כך', נענה הסטייפלער לעומתו, 'היה סמוך ובטוח, רגוע ושלו כי כל רע לא יאונה לך. מעשר כספים מבטח אותך מכל תואנה או טענה משפטית. לך לשלום ותראה כי לא תינזק!'

היהודי יצא בלב רגוע ובטוח, וכפי שמספר הגאון רבי יצחק קולדצקי שליט"א בספרו 'לשכנו תדרשו' - במשך 7 שנים נמשכה ההתדיינות סביב הענין, אך הוא לא ניזוק. בסופו של דבר, כל רכושו הוחזר לו במלואו, והוא נותר ללא כל נזק, באופן בלתי מוסבר ועל טבעי!

כי הפרשת כספי מעשר היא דרך בטוחה לשמור ולהבטיח את הרווחה הכלכלית, את העושר האישי. הבה נקפיד בדייקנות על הפרשת כספי מעשר מדי חודש בחודשו, ונזכה לברכת שמים ושמירה עליונה!

יש בסיס, אם שומרים שבת, אבל אם אדם לא שומר שבת חסר לו הבסיס, וכשאין לו חלק בעם ישראל אין למעשים ערך.

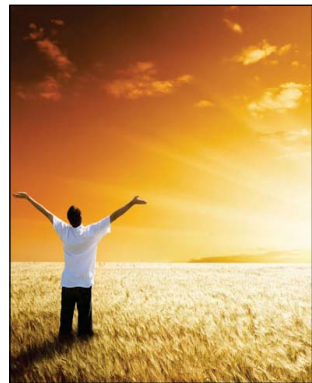
שבת קשה לך לשמור? אין עונג רוחני כמו שבת קודש, כמה מפסידים אלו שלא שומרים שבת כדת. ואמר הכתוב (דברים ד) ואתם הדבקים בה' אלוהיכם חיים כולכם היום, רק מי שהוא דבוק בקב"ה קרוי חי מי שאינו דבוק בקב"ה אינו חי. כמו שכתוב (ירמיה ב) "אותי עזבו מקור מים חיים לחצוב להם בארות בארות נשברים אשר לא יכילו המים" מי שעוזב את הקב"ה הוא כמי שעוזב מי בושם להשתכשך במים צואים, כמי שעוזב מעיין מים טהור לשתות מי ביוב. **אדם יבלה כל תענוגיו, יהיה בכל מקומות הביוליו ולא יבוא לחלקיק קטן מהנאתו הרוחנית של מי שלומד תורה בשבת.**

שבת קודש היא מקור הברכה, מעיין מים טהור, מיום ראשון עד יום שישי לקראת שבת נכספה נפשי. מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת, אומר רבי יעקב אבוחצירה זיע"א, ככל שאדם טורח בששת ימי המעשה, שהם כולם ערב שבת, כפי שיזכך נפשו בתורה ועבודה וגמ"ח, כך יזכה בשבת ויאיר עליו אורות עליונים והשגות גבוהות, אם אדם מדליק מנורה של עשר ואט יקבל אור של עשר ואט, מנורה של שישים ואט יקבל אור של שישים ואט, הכל לפי ההכנה של הנשמה. כמה שאתה יותר קדוש כך האורות העליונים המושפעים עליך הם יותר גדולים.

כתוב בספר ערבי נחל, אדם רוצה לחזור בתשובה, רוצה להתקדש ולהטהר, צריך שידע כי שמירת שבת היא הדרך להתקרב לקב"ה "תחילה למקראי קודש". כשאדם מקבל על עצמו להתחזק בשמירת שבת, הוא נכנס לחמישים שערי קדושה, ונחשב לאדם כאילו היה צדיק ארבע מאות יום רצופים! ולמה, כי כל הכח של הסט"א הוא בארבע מאות כחות, יש תיקונים שצריך ללבוש שק שזה גימ' ארבע מאות, להכניע כחות הסט"א. ומי ששומר שבת כאילו ארבע מאות יום היה צדיק במעשיו. שנזכה לשמור שבת כהלכתה, אמן.

מתוך דרשתו השבועית של הרה"ג דניאל זר שליט"א המתקיימת בכל יום רביעי בשעה 22:00 בישיבת אור דוד

אומר דוד המלך בתהלים (מזמור מט): אדם ביקר בל ילין נמשל כבהמות נדמו. אומר הזוהר הקדוש, אדם שהדבר הכי יקר שיש לו, לא נמצא אצלו, הוא כבהמה, איזה דבר הכי יקר יש לאדם - הנשמה שלו. אין יתכן שאדם אין לו נשמה? זה מי שמחלל שבת, יש כמה חלקים בנפש, לכל יהודי יש נפש רוח נשמה. אדם יכול לקדש את עצמו יותר ויותר עד שיקבל נפש רוח ונשמה, חיה יחידה זה כבר דרגות נוראות מחוץ לגוף, ורק יחידי סגולה באים לזה, לקבל אורות נפלאים ונוראים! **אומר הזוהר הקדוש מי שמחלל שבת אפילו נפש של אדם מסתלקת ממנו, נשאר לו נפש בהמית בלבד! הוא והפרה אותו הדבר!** הנשמה לא נמצאת אצלו, הוא נמשל כבהמה, הוא כבהמה על שתיים, אדם חושב אני אוכל שותה מבלה... אתה כלום! אינך יכול להרגיש הנאות רוחניות, כמו פרה, וכי פרה יודעת מה זה קדושה? וכי פרה תטבול במקוה? אין לה נשמה! מי שמחלל שבת וטובל במקוה איזה משמעות יש לזה? הוא כבהמה!

אל יאמר אדם אם כך לא אלבש ציצית, ולא אניח תפילין, אלא להפך, יאמר לעצמו אני קדוש בן לעם קדוש אתחזק יותר ויותר בשמירת כל התורה והמצוות.

וצריך לדעת שיתרה מזו, אם יהיה אדם מיליארדר ויחזיק את כל הישיבות וכל תנועות החסד, ישמח יתומים ויגל אלמנות. אם הוא מחלל שבת סופו לגיהנום. הוא לא קיים בשמים, לא רואים אותו. פעם עבר החפץ חיים באיזה עיירה, ובוודאי כשהחפץ חיים בא כולם באים לראותו עומדים בתור לקבל ברכה ממנו. והנה הגיע עשיר גדול בעל מפעל גדול, ובידו חבילה גדולה של כסף לצדקה, החפץ חיים תופס את הידים שלו ובוכה ובוכה... אמר לו על מה הרב בוכה, אני אתן כל מה שהרב דורש. אמר לו החפץ חיים אתה חושב שעל הכסף אני בוכה? על הידיים שלך שכל כך נדיבות אני בוכה על שילכו לגיהנום, מדוע אתה מחלל שבת!?

ולמה? כי אמנם מצוות צדקה גדולה מאד, אבל צריך קודם כל שיהיה בסיס של היהדות, והשבת קודש זה הבסיס, אמנם צדקה מצילה מיסורים אבל רק אם

רגע חושבים
4 עמוד

פינת ההלכה
3 עמוד

פרשת השבוע
3 עמוד

סיפור לשבת
2 עמוד

והביא מעטפה עבת כרס, ובה שלושת אלפים שקלים במזומן ושעונו של הרב. השליח התנצל בשם הגנב, סיפר על נקיפות המצפון העוברות עליו, ביקש סליחה והסתלק מהמקום בלי להותיר עקבות. עכשיו - כמה טוב לגלות, הכסף חזר, הרב יוכל להירגע ולשוב לשגרת חייו בלי דאגות...

אך שמע הרב על החזרת הכסף, ומיד נהרו פניו. את עת הרצון ניצל אחיו כדי לשאול: 'למדנו רבנו, אינני מבין מה מתרחש כאן. מלכתחילה - עם שעת הגניבה, לא הבנתי את פשר הדאגה והצער, שהיו מופרזים מדי בעיניי. ועתה, עם השבת הכסף - הרי לא מדובר בזכיה בסכום עתק בלוטו, אלא בכמה אלפי שקלים בודדים. לשמחה - מה זו עושה?'

הרב היה שרוי בהתרוממות הנפש ובשמחה, שגרמו לו לגלות את מצפונו לבו: 'הלא תבין אחי יקירי, כי מאז הגניבה אני נסער, כי לא מצאתי את הסיבה לגניבה. הרי אם אדם נוהג ביושר מלא בכספו, נושא ונותן באמונה ומרוויח את המגיע לו - לא מזדמנים נזקים ותקלות תחת ידיו, הגנבים לא מוצאים את הדרך לביתו וגם נחסכות ממנו עוגמות נפש רבות. ברגע שגנב ביקר בביתי - הוכרחת לבדוק האם יש כסף שהרווחתי שלא ביושר, איך הגעתי לנזק כספי לא צפוי...'

לפיכך, השקעתי שעות ארוכות בבדיקת כל החשבונות, כדי לבחון היכן נמצא הסכום הבעייתי, שהגיע לידיי שלא ביושר. אחרי בדיקה מעמיקה גיליתי שאין סכום כזה ופליאתי גברה - אם כן, למה הזדמן לי נזק כזה, איך קרה שהגנב הגיע לביתי? לכן הייתי כה מודאג וכאוב, נסער ומבלבל...'

הרב עצר קמעא והמשיך: 'הדבר היחיד שמצאתי, הוא שפעם אחת, לפני כמה חודשים, הייתי זקוק לכסף בדחיפות, והפרשתי הלוואה בסך 3,000 ש"ח מהקופה בה מונחים כספי המעשר המיועדים לחלוקה. כעבור חודש החזרתי את הסכום במלואו והמשכתי להקפיד להפריש מעשר מדי חודש בחודשו, ולכן לא הבנתי מה קרה שנגנב הכסף, הרי כבר פרעתי את חובי, ומאז ועד עתה - אני מקפיד מאוד לתת כספי מעשר בזמן?'

עתה - שבה הנהרה והתפשטה על פני הרב, 'עתה הכל ברור. אף שברוך השם כל כספי ישר והגון ואני גם מקפיד להפריש ממנו מעשר כהלכה - אך כיוון שלויתי מקופת המעשרות והשהיתי בידי 3,000 ש"ח למשך חודש - לפיכך נגזר עליי כי אותו הסכום ילקח ממני, יישלל מידיי לאותה תקופה בדיוק. ומשהכל מבואר ומובהר, ברור שאני כה שמח ורגוע!' - סיים הרב את דבריו המאלפים...

הסיפור, המופיע בקונטרס 'ווי העמודים' בעדות מפי בנו של הרב פלמן, מלמד עד כמה כוחה של מצוות מעשר כספים, עד כמה עוצמתה ויכולותיה, ועד כמה חשוב להיזהר בה. כי מידה טובה מרובה בהרבה, ואם הלוואת סכום מקופת מעשר כספים עלולה לעלות בעוגמת נפש כה רבה, על אחת כמה וכמה שנתנית מעשר כספים בדייקנות ובזריזות, הפרשת כספי המעשר בזמן ובאופן קפדני - היא דרך בטוחה למנוע הפסדים ועוגמת נפש, ולפתוח שערי שפע וברכה.

כדי למנוע את טיפול השיניים הבא, את תיקון מכונת הכביסה, או נזק אחר שעלול להיגרם לנו, כדי להשיג את ההתקדמות בעבודה, עליה ברמת השכר, רווחה כלכלית ועושר כספי - יש לנו דרך בטוחה, נוסחה מבטיחה לעושר: מעשר כספים. להפריש כל חודש, כל חודש, בלי לדחות ובלי לוותר, בקפדנות ובדייקנות, מכל סכום שנכנס הפרשת עשרה אחוז לצדקה - זו הדרך הבטוחה והמבטיחה לזכות בחיי עושר ורווחה, בחיי שלוה וברכה!

לסיפורים נוספים של הרב אשר קובלסקי לצפייה ולקריאה
כנסו לאתרנו: Rabenu.com

מעשרות לחודש ימים

מדוע נגנבו דוקא שלשת אלפי ש"ח בדיוק ומתי הם חזרו?

שעת לילה מאוחרת בחודש תמוז תשס"ב, לפני כ-14 שנים. החום הבני ברקי המהביל ושעת האשמורת השלישית, הניסו את כל תושבי העיר למיטותיהם בחדרים הממוזגים, נפש חיה לא נראתה ברחוב. מלבד כמובן מי שאומנותם בשעות הלילה - אלה הגנבים...

בשעה רבע לארבע לפנות בוקר, זינק בניתור חתולי גנב רזיז ידיים, וקפץ אל חלונות ביתו של הגאון רבי בן ציון פלמן זצ"ל, רבה של 'נחלת משה' ומחבר ספר 'שלמי תודה'. בני הבית נמו את שנתם בשלוה, והגנב השתחל פנימה בקלות. בשקט ובמהירות קיפץ בין החדרים, והתאכזב לגלות שאין הרבה מה לגנוב... אך בקושי גילה את שעונו של הרב וארנקה של הרבנית שהוטען באותו ערב ב-3,000 ש"ח לצורך קניות חשובות, ובכך הסתכם שללו ללילה זה...

אחרי כמה דקות של חיפוש ובדיקה התגלו ממדי הנזק - שלושת אלפים שקלים בארנק ושעונו של הרב...

בבוקר, כשהשכימו בני הבית, גילו כי מישהו הסתובב בבית בשעות השינה. הרב לא נלחץ מדי, מי כמוהו יודע שאין הרבה מה לגנוב... אחרי כמה דקות של חיפוש ובדיקה, התגלו ממדי הנזק - שלושת אלפים שקלים בארנק, ושעונו של הרב. זה נזק זה באמת לא נעים, אבל יחסית לתוצאות אחרי 'ביקור' גנב בבית - זה גם לא הכי נורא...

סביר להצטער מעט על הגניבה, אבל אין בה משהו מזעזע ומסעיר מדי, הלא כסף בא והולך, וגם שעון ניתן לרכוש בעלות סבירה בהחלט. דווקא לכן, הפתעו בני הבית לראות את האבל הגדול הפושט על פני אביהם לנוכח הגניבה. הרב היה נסער ומוטרד, וכל הנסיונות להרגיעו נכשלו. מצחו נחרש קמטים, הוא נראה מתוח ולחוץ, כאילו קרה אסון נורא...

חלפו כמה ימים, והרב עודו נסער ומתוח, רושם הגניבה טרם חלף ממנו. אחיו ר' ישראל ז"ל נתן לו שעון חילופי והציע עזרה בגיוס הסכום שנגנב, ובכלל תמה לעברו: 'מה החרדה הגדולה הזאת? נגנב קצת כסף, לא מדובר באיזה סכום עתק, וניתן להשלימו במאמץ פשוט יחסית. מדוע הרב נסער כל כך, מתקשה להירגע?'

אך הרב משך בכתפיו, ולנוכח הצעת הכסף התחליפי - נופך בידו בביטול, כאומר 'לא זה הענין'. בני המשפחה נותרו מופתעים ונבוכים, אינם מבינים על מה הבהלה הגדולה בעקבות גניבת סכום כסף. הרב לעומתם הצטנף בפניו, הוציא צרורות של מסמכים ומחשבון ישן, והחל כותב ומוחק, חוזר וכותב ושוב מוחק, מצופף את דפי הפנקס בספרות קטנות וצפופות, מדי פעם מרים מבט מאוכזב, וממשיך להיות נסער וכאוב...

חודש ימים חלף, ולפתע, ביום בהיר אחד, הגיע שליח מאת הגנב,

רוצים לחוות שבת מיוחדת של פעם בחיים?

ישיבת אור דוד מזמינה אתכם להצטרף

לשבת מלאה רוחניות עם הרה"ג דניאל זר ובחורי הישיבה

לפרטים נוספים חייגו

03-570-12-12

* מתאים לבחורים בגילאי 16-23

ארוחות שף כ"ד המלך

תפילות מרוממות

חדרים ממוזגים

פרשת השבוע

פרשת ואלה דיין

פרשת עקב

בפרשה מצוה אותנו התורה על מצות הצדקה ומצות המעשרות. בכדי לעמוד על של חשיבות מצות אלו נציין דברי חז"ל בכמה מקומות. בפסיקתא דרב כהנא (פיסקא י - עשר תעשר) אמרו: ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי בזכות שני דברים ישראל מתחטאים לפני המקום, בזכות שבת ובזכות מעשרות. בזכות שבת מנין, אם תשיב משבת רגלך (ישעיה נח: יג), מה כתיב בתריה, "אז תתענג על ה' והרכבתיו" (ישעיה נ"ח, יד). בזכות מעשרות מנין, "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך ולביתך אתה והלוי והגר אשר בקרבך" (דברים כו: יא). ע"כ.

ובענין הצדקה מצינו רבים ממאמרי חז"ל. בבראשית רבתי (פרשת וחי עמוד 256) משם אליהו הנביא אמרו, גדולה צדקה שמשנברא העולם ועד אותה שעה כל הנותנה הרי זה משתבח וקולט עצמו מדינה של גיהנם. מנין שהוא משתבח שנאמר אשרי שומרי משפט עושה צדקה בכל

עת (תהלים ק"ו ג'). ומנין שקולט עצמו מדינה של גיהנם שנאמר אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטוהו ה' (שם מ"א ב'). גדולה הצדקה שמצלת מדרך המות שנאמר וצדקה תציל ממות (משלי י"ב). ע"כ. ובתנא דבי אליהו (זוטא פרשה א) גדולה צדקה שמצלת את האדם מדרך המות. גדולה צדקה שהיא מארכת ימיו ושנותיו של אדם. גדולה צדקה שהיא מביאה את האדם לחיי העולם הבא. גדולה צדקה ששוותה לתורה. גדולה צדקה שהתורה משולה בה. גדולה צדקה שממהרת להביא את ימות המשיח ואת ימות הגאולה. גדולה צדקה שהיא מעלה ומושיבה את נותנה נגד כסא הכבוד. ע"כ.

בספר 'משכיל אל דל' מבאר את מעלות מצוות אלו. הנה בגמ' יומא (פו) אמרו חז"ל שיש ארבעה חלוקי כפרה. אם עבר על מצות עשה ועשה תשובה נמחל לו מיד. עבר על לא תעשה ועשה תשובה. תשובה תולה ויום כיפור מכפר. עבר על כריתות ומיתות ב"ד, ועשה תשובה, תשובה ויום כיפור תולים ויטורים ממרקים. ואם חטא בחילול ה', ועשה תשובה, תשובה ויום כיפור ויטורים תולים ומיתה ממרקת. ע"כ. ופירש השו"ר זזה (ס' רמב) שכוננת חז"ל באומרם כל השומר שבת כהלכתו מוחלים לו על כל עוונותיו. הכוונה דאחר שעשה תשובה ומתחזק הרבה בשמירת השבת בכל כוחו, בזה אין צריך להמתין עד יום כיפור בכדי לכפר לו על עוונותיו, וכן אם היה צריך לקבל יטורים בכדי להתכפר, בזה גדולה זכות השבת שהיא משתרת אותו ושוב אינו צריך את היטורים, או את יום המיתה. וכן לענין מצות הצדקה וגמילות

ויש דבר משותף למצוות אלו כפי שביארו המפרשים: היות ובמצוות אלו אנו רואים את כח האמונה החזק שיש לאדם שמקיים אותם בדקדוק ושם מבטחו בבורא עולם. שהנה השבת הרי מוכיחה זאת בעליל, שהרי אינו הולך לעבודתו, ואדרבה עוד מוציא הוצאות מרובות לצורך השבת, הרי שבוה מאמין שהקב"ה הן ומפרנס את העולם, וכשם שהוא שבת ממלאכתו בשביעי כך האדם שובת בה. כך גם מצוות מעשרות ומצות הצדקה, שהאדם נותן כפי ציווי הבורא, למרות שנראה שהוא מפסיד מנכסיו שזה עתה הרווח. אך הוא מאמין שהבורא הוא המפרנס והוא השולח לו את כל צרכיו, ובתוכם שלח לו ג"כ לחלק לאנשים נוספים.

הרב משה דיין שליט"א ראש הכולל "קנין הלכה" ומדריך חתנים בישיבת אור דוד

רש פירושו היינו אחד שאין לו כלום עני מרוד), ויבין את מה שמוציא מפיו ויפנים כמה שיותר ללב.

היחיד שאינו יכול סליחות עם הציבור מותר לו לומר את כל נוסח הסליחות ביחיד, חוץ מהקטעים שאומרים אותם בארמית (כגון דעניי לעניי) משום שרק ציבור יכולים לאומרם, וכן י"ג מידות אין היחיד רשאי לאמרו משום שזה נחשב לדבר שבקדושה וכל דבר שבקדושה (כגון קדיש קדושה וברכו) צריך עשרה אנשים כדי לאומרם, אולם אם היחיד אומר את ה"ג מידות בטעמי התורה מותר מפני שזה נחשב כקורא בתורה.

מי שקם בחצות לילה או באשמורת בוקר לפני עלות השחר, או שנשאר ער והגיע חצות לילה ואין לו זמן לומר גם סליחות וגם "תיקון חצות" עדיף לומר "תיקון חצות" שמעלתו יותר מן הסליחות.

י"ג מידות

כשאומר י"ג מידות, בתיבות ה' ה' לא יאמר אותם ביחד, אלא יאמר ה' ויפסיק מעט ואז יאמר שוב ה' וימשיך לומר את ה"ג מידות. ובזמן שאומר ה' ה' יכופף את קומתו משהייה ולא יכרע לגמרי אלא קצת ויאמר, ואין צריך להרים את העקבים של הרגלים מהקרעקע (כמו שעושים בקדושה) אלא יישר את רגליו ויאמר ה"ג מידות כבונה.

רבותינו הראשונים נחלקו מהיכן מתחילים למנות את ה"ג מידות, דעת התוספות בשם רבנו תם ש"ג מידות מתחילים מהתיבות ה' ה' והם שתי מידות, דעת רבנו ניסים גאון וכן דעת הרמב"ם כתבו ששם ה' הראשון אינו מתוך המנין של י"ג מידות, ובספר תיקוני הזוהר וכן כתוב בשער הכוונות ש"ג מידות מתחילים מתיבת "אל" שזה המידה הראשונה, ולכן כיוון שהדבר נמצא במחלוקת ואין בידינו להכריע לכך עדיף שלא למנות את ה"ג מידות באצבעותיו אלא יאמר בסתם ולפני ה' יתברך זה כבר גלוי ורחמנא ליבא בעי.

הרב רועי גנון כותב את מדור ההלכות באתר להלכות נוספות נכסו לאתרנו: Rabenu.com

ולכן בחודש אלול ובעשרת ימי תשובה נכון מאוד לכוון בתפילה שמונה עשרה בברכת "השיבנו אבינו לתורתך" להזכיר כמה משמותם של אלו שנטו מדרכי ה' ותורתו, ובפרט אם הם קרובים שיתפלל עליהם מעומק הלב.

אמירת מזמור 'לדוד ה' אורי'

בספר קצה המטה כתב שהאומר "מזמור לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא" (תהילים פרק כז) מראש חודש אלול ואילך מובטח לו שיוציא ימיו ושנותיו בטוב ובנעימים, ויצא במשפטו זכאי, ויצא לחיים טובים ולשלום עד כאן לשונו, ובספר שער תפילה לרבי יעקב רוקח הביא בשם מהר"ח הכהן שכתב בספרו שערי רחמים שכל האומר "מזמור לדוד ה' אורי וישעי" מראש חודש אלול ועד שמחת תורה אפילו אם נגזרה רעה חס ושלום על האדם, אמירת מזמור זה יכולה לבטל הגזירה, ומבטלים מעליו כל גזירות קשות ורעות, ומעביר מעליו כל המקטרגים והמשטינים, וטוב לאמרו בכל ימות השנה אחר תפילת שחרית עד כאן לשונו.

אמירת סליחות

הזמן הראוי ביותר לאמירת הסליחות הוא משעת חצות לילה ואילך, אולם אם הציבור אינם יכולים לומר הסליחות אחר חצות לילה יכולים לומר הסליחות גם בשעות בוקר המוקדמות לפני תפילת שחרית, וכן אפשר לומר הסליחות גם לפני תפילת מנחה, אולם לפני חצות לילה אסור לומר הסליחות, ולכן יחיד שנמצא בבית הכנסת שאומרים שם סליחות וי"ג מדות לפני חצות לילה לא יענה איתם ויותר טוב שיצא משם.

מי שקם בבוקר מהשינה ורוצה לומר הסליחות צריך לברך ברכות התורה לפני אמירת הסליחות.

אמירת הסליחות נועדה לעורר את האדם ולבקש סליחה על החטאים שעשה, והאדם יתן אל ליבו שעוד מעט מתקרבים ליום הדין, ולכן יפושש במעשיו ויחזור בתשובה ויוסיף כמה שיותר מצוות ומעשים טובים, ולכן עיקר אמירת הסליחות צריכה להיות בנחת ובמיתון ובהכנעה יתירה וכמו שכתוב במשלי (פרק יח' פסוק כג') "בתחנונים ידבר רש" (המילה

פינת ההלכה

פרשת ואלה דיין

הלכות סליחות

מנהג הספרדים ועדות המזרח לקום באשמורת הבוקר ולומר סליחות מיום ראש חודש אלול עד יום הכיפורים, ויום ראש חודש עצמו אין לומר סליחות.

הטעם שמתחילים מראש חודש אלול סליחות, משום שמסורת בידנו שמשו רבנו אחרי חטא העגל עלה לשמים להביא את לוחות הברית השניות בראש חודש אלול וירד עם הלוחות ביום הכיפורים, וכל הארבעים יום התפלל לה' יתברך שימחל על עון העגל וביום הכיפורים ה' יתברך אמר למשה רבנו "סליחתך כדברך", וכל הארבעים יום הם ימי רחמים ורחון לכל עם ישראל וביום כיפור שה' יתברך הודיע שמחל לעם ישראל לכן נקבע יום הכיפור ליום מחילה וסליחה לכל העוונות והחטאים שלנו.

דורשי רשומות דרשו "אלול" ראשי תיבות אני לדודי ודודי לי, וכן על הפסוק "ומל ה' אלוהיך את לבבך ואת לבבך וזרעך".

נוהגים שהכותב מכתב לחברו בחודש אלול כותב בתחילת המכתב "לשנה טובה תכתבו ותחתמו".

סגולה לתשובה

בזמן רבנו הארי"ל הקדוש בא אליו רבי משה האלשיך (שמכונה "האלשיך הקדוש" וכתב פירוש על חמישה חומשי תורה ועל המגילות) וסיפר לו שיצא לו בן לתרבות רעה ואמר לו הארי"ל הקדוש שיתפלל עליו בתפילת שמונה עשרה בברכת "השיבנו אבינו לתורתך" שיחזור בתשובה שלמה, ורבי משה אלשיך התפלל עליו ובפתאומיות חזר בנו בתשובה שלמה.

הנוסע נכנס לאוטובוס והיתה שם צפיפות נוראה, וכל הדרך הוא החזיק במזוודה עד שהידיים שלו התנפחו. בסוף הנסיעה הוא ניגש לנהג ואמר "אני רוצה פיצוי", שאל אותו הנהג "על מה?", אמר לו "תראה איך הידיים שלי נפוחות, שהחזקתי כל הדרך את המזוודה". אמר לו הנהג "והלא אמרתי לך שתניח את המזוודה בתא המטען, ואתה לא סמכת עלי, זו בעיה שלך".

אומר הגאון ר' חיים מבריסק, שהרבה אנשים יבואו אחרי מאה ועשרים לקב"ה ויגידו לו "רבוננו של עולם כל החיים סבלנו צרות וייסורים, ואכלנו מרורים, אנחנו רוצים פיצוי על החיים שלנו", ובורא עולם יגיד להם, אמרתי לכם "השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך", אמרתי לכם תזרקו את הכל עלי, תאמינו בי ותהיו רגועים, מה שטוב לכם נתתי לכם, העולם שלי מסודר, אני מנהל את העולם בחסד וברחמים, ואני לא שוכח אף אחד, אבל אם אדם לא רוצה לסמוך עלי, ורוצה להחזיק את מזוודת החיים בעצמו, וסומך על עצמו, הוא לא יכול לבוא בטענות ולבקש פיצוי על מה שהיה ממורמר".

ובאמת מי שבוטח רק בקדוש ברוך הוא, חי חיים רגועים ושמחים כל ימיו, ויקבל על זה גן עדן במקום עליון כי זה כל האדם.

כמו שנאמר: "ושבתם וראיתם בין עובד אלקים לאשר לא עבדו", כולם צדיקים גמורים, אבל יש הבדל בין עובד אלקים לאשר לא עבדו, עובד אלקים כל רגעיו ועתותיו הם עם הקב"ה, כשהוא קם בבוקר ומתפלל ועובד ונח וישן ומטייל ואוכל ושונה, הכל עם ה'! זה נחשב עובד אלקים, ויש שרק בשעת מצוה הוא נמצא עם ה' וגם זה אולי, ואחר כך הוא לא נמצא עם ה', ה' בשמים והוא בארץ!

אצל עובד אלקים צריך את הלב יותר מהשכל, ומי שבוטח בקב"ה מקבל השפעה לחיות חיים רגועים מלאים בסיפוק, והעיקר שרואים תמיד את ה' יתברך נמצא לידינו.

הרב אליהו רוסתמי מרצה באתר ישיבת אור דוד
למגוון הרצאות הרב כנסו לאתרנו: Rabenu.co.il

תוריד כבר את המזודה!

כל יהודי מחפש את השלווה הנפשית והמרגוע ורוצה להיות בשמחה בלי פיזור הנפש ובלבולים. בזמננו סובלים הרבה יהודים מחרדות ופחדים ועוד מחלות נפש ה' יצילנו, ובכל חודש נמכרים בארץ ישראל כשני מליון גלולות למחלות הללו. אומרים חז"ל "השלך על ה' יהבך והוא יכלכלך", צריך כל אחד לזרוק את כל דאגותיו על ה' יתברך, שבחסדו ובטובו מוכן לקחת מאתנו את כל חבילות הדאגות.

הגאון ר' חיים מבריסק המשיל זאת לאדם שעלה לאוטובוס, ובידו מזוודה גדולה וכבדה מאד. אמר לו הנהג, "תניח את המזוודה בתא המטען", אמר לו הנוסע "אני לא מאמין בכם, אתם גנבים, ותקחו לי את המזוודה. אני רוצה להחזיק את המזוודה בידים שלי". אמר לו הנהג "אין לך מה לדאוג אף אחד לא יגע לך במזוודה", אבל הנוסע התעקש לעלות לאוטובוס עם המזוודה. ראה הנהג שאין עם מי להתווכח ואמר לו, "טוב, תעלה עם המזוודה, אבל תדע לך שהמזוודה כבדה, ואתה תתעייף להחזיק אותה כל הדרך", אמר לו הנוסע "אני אחזיק אותה בידי, זו המזוודה שלי".

רוצה לטעום טעמה של תורה?

הנך חוזמן לבוא וללמוד בישיבתנו הקדושה בראשות

הרה"ג דניאל זר שליט"א

ביחד עם צוות נרחב של תלמידי חכמים ואברכים

המלמדים ומרוממים את בני הישיבה בתורה

ויראת שמים עם יחס אישי ומתוך הארת פנים

ארוחות ברמה גבוהה, חדרי מגורים נקיים וממוזגים,

יציאה לטיולים ובדיקות, מחנה קיץ ועוד.

☎ 03-5701212

📍 המכבים 108 בני ברק

✉ info@rabenu.com

